

CSILLAGOS

2021/2

templomi hírlevél

Igemagyarázat

Tekints Istenre!

„Jézus mondja: Bizony mondom nektek: ha akkora hitetek volna, mint egy mustármag, és azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen oda – akkor odamenne, és semmi sem volna nektek lehetetlen.”

(Mt 17,20)

Szeretett Testvéreim!

Úgy gondolom, hogy közülünk sokan, akik olvassuk e sorokat, jól ismerjük az alapigét, melyeket Megváltónk mond a hegyeket mozgató hitről. Magam is úgy vagyok sokszor, hogy szinte mentőövként kapaszkodok az Ige szavaiba, ígéreteibe, biztatásaiba. Ezekben a nehéz napokban, hetekben pedig különösen is könnyen beleeshetünk, beleeshet az ember abba a hibába, hogy szó szerint értelmez olyan ígéretet, melyeket jelképesen használ a Biblia. Amikor Jézus Krisztus elmondta fentebb leírt szavait, nyilván nem az volt a szándéka, hogy arra buzdítsa hívő embereket, hogy időről időre, akár napról napra átalakítsák az országok domborzati viszonyait. Ha szó szerint értelmeznénk a Jézus által elmondottakat, akkor csupán hitkérdés lenne az, hogy a világ legmagasabb hegye éppen Szlovákiában esetleg Magyarországon lenne, vagy pontosan a jelenlegi helyén lenne megtalálható.

Komolyra fordítva a szót, és visszatérve az alapige értelmezéséhez, megállapíthatjuk, hogy bizony mindnyájunk életében vannak hegyek. Földi vándorutunkon kisebb-nagyobb hegyek tornyosulnak elénk, melyek megpróbálnak bennünket eltántorítani a továbbhaladástól. Mindenkinél az életében vannak gondhegyek, fájdalomhegyek, melyek csakis hit által mozdulnak el helyükről. Ahhoz pedig, hogy ezek tényleg elmozduljanak, arra van szükség, hogy kellőképpen erős legyen az Istenbe vetett hitünk, azaz szoros kapcsolatban legyünk az élő Istennel imádságainkon keresztül.

Mindenki ismeri a saját hegyeit. Azt, hogy jelenleg mi hátráltatja az előrehaladásban, a boldogság útján való járásban.

Ez lehet maga a retteget vírus vagy egyéb más betegség, egy önpusztító szokás, egy jellemhiba, egy nehéz házasság, állandó munkahelyi nehézségek, vagy egy régóta hordozott sérelem. Nem is folytatom tovább, mert mindenki tisztában van saját élete hegyeivel.

Mai kérdésünk ez: akarunk-e túljutni az előttünk tornyosuló hegyen? Vagy nagyon megszoktuk már és nem is tudunk, nem is akarunk kilépni saját hegyünk árnyékából?

Kedves Testvérem, ha saját életed hegye most éppen ott tornyosodik a gondolataidban, akkor arra kérek, hogy ne a hegyre tekints! Sokszor ugyanis ez a bajunk: túlértékeljük nehézségeinket, és lekicsinyeljük vagy nem is látjuk a segítséget. Olvastam egy történetet, mely egy ötéves gyerekről szólt, aki a homokozóban való játék közben előásott egy nagy követ. Óriási erőfeszítéseket tett a gyermek, hogy a homokozóból kituszkolja e hatalmas akadályt, de a homokozó magasított pereme megakadályozta őt ebben. Az édesapa végignézte gyermekének negyedórás küzdelmét a kővel, majd amikor látta, hogy nem fog sikerülni a kő eltávolítása, odament gyermekéhez és megszólította: Gyermekem, miért nem használtad a teljes erődet? De hát, apa, én minden erőmet bevettem – szólt kissé durcásan az elfáradt csöpp. Ez nem egészen így van – mondta az apa: ugyanis nem szóltál nekem!

Ez a történet pontosan arra mutat rá, hogy gyakran így vagyunk életünk nehéz dolgaival, köveivel és hegyeivel: egyedül próbáljuk őket legyőzni. Aztán ha nem jön össze, akkor bosszankodunk, dühöngünk, kiakadunk ahelyett, hogy minden erőnket, erőforrásunkat bevetnénk. Sokszor csak

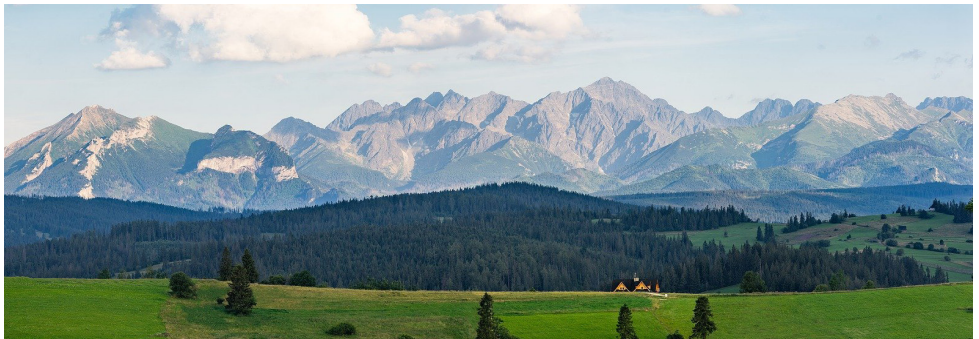
arra lenne szükség, hogy Istent felkeressük imában. Elmondjuk neki nyűgjeinket és elhiggyük, hogy „de akik az Úrban bíznak, erejük megújul...”

A magát legkeresztyénebbnek valló ember is sokszor beleesik abba a hibába, hogy állandóan a hegyeket, az eléje tornyosuló áthághatatlan látszó hegyeket nézi. Így aztán tényleg nem láthatjuk meg a hatalmas és erős Istent, aki mindenekfölött Úr!

Lényeges kimondani, hogy Jézus ezt a mondatát nem a hegy miatt mondta, hanem a hit miatt. Nem a hegy, hanem a hit és az a mögött helyet foglaló élő Isten miatt hangzik el ez a mondat. A második legfontosabb tanítás – az első az volt, hogy ne a hegyre tekints, – az, hogy tekints Istenre és az Ő erejére!

Két bibliai történet legyen erre megerősítő példa számunkra.

Az egyik Dávid és Góliát csatája. Ugye Izrael népe csak azt látta heteken keresztül, hogy kiáll egy majd' három méter magas filiszteus, kérkedik erejével, és harcra hívott valakit, aki elég bátor volt arra, hogy kiálljon ellene. Ám a harcedzett zsidó katonák is csak azt látták, hogy mekkora és milyen erős az ellenség vitéze. Mígnem Dávid, az akkor még pásztorfiúcska azt mondta, hogy milyen hatalmas a mi Istenünk, Ő meg tud segíteni engem, én megvívok vele. És legyőzi Góliátot, nem a saját ereje vagy küzdeni

tudása miatt, hanem azért, mert túllátott az eléje tornyosuló emberhegyen, és látta az élő Isten erejét!

Biztosan emlékeznek a testvérek arra a történetre is, amikor Mózes tizenkét kémét küld Kánaán földjére azért, hogy megnézzék, mit szán nekik Isten. Milyen a föld, milyen emberek lakják, mire számíthatnak hosszabb távon. Amikor visszaérkeznek a kiküldött személyek, akkor tíz közülük azt mondja, hogy jó hely az, de óriások lakják, nem tudjuk mi azt birtokba venni. Kettő pedig így szól: „Az az Isten, aki eddig velünk volt, ezután is velünk lesz, és bevisz bennünket arra a földre!” Vagyis tíz ember csak a hegyet látta, kettő pedig a hegyet elmozdítani képes erős Istenre tekintett!

Ez a két történet is gondolkodtasson el bennünket: mi vajon melyiket látjuk inkább? A hegyet vagy a hegyet elmozdítani tudó Istent? Akarunk-e vele valóban találkozni?

Nap mint nap lehetőségünk van a vele való találkozásra, de a böjti időszak kiváltképpen is erre segítheti az Urat keresőt.

Engedjétek meg, hogy – az alapige üzenetén túl – egy kicsit most a helyes böjt lényegére is rávilágítsak:

A Szentírás szerint a böjt lelki készülés az Úrral való találkozásra. Jézus maga is böjtölt és közben rendszeres imában kereste mennyei Atyját. Azt mondja Jézus a böjtről,

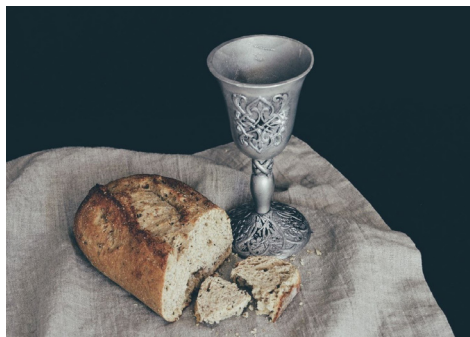
hogy nem az a lényeg, hogy mások lássák böjtölésünket, hanem elég, ha Isten látja azt. A böjt ugyanis nem egyéb, mint lemondani valamiről, de nem öncélúan, hanem azért, hogy másnak használjak vele. Azzal is használunk magunknak, de talán másoknak is, ha bizonyos ételeket nem veszünk magunkhoz, ám ettől több a böjt jelentése és értelme. Lemondás ez valamiről a lelki tisztaság, az Istennel és emberekkel való kapcsolataim rendezése végett! Hitből hozott tudatos áldozatvállalás ez! Amikor azt mondom: Uram, néhány perccel kevesebbet nézek tévét, hogy előttem elcsendesedhessek. Kevesebbet vagyok távol az otthonomtól, hogy házastársammal, gyermekeimmel több időt tölthessek! Visszafogom az indulataimat, csípős megjegyzéseimet, hogy másoknak kevesebb fájdalmat okozzak! Nem fogok olyan hamar megsértődni! Vagy megbocsátok akkor is, ha a másik elfelejt bocsánatot kérni!

Az ilyen és ehhez hasonló hitből fakadó tudatos áldozatok soha nem arra szolgálnak, hogy többnek tűnjünk másoknál, hanem arra való, hogy lélekben közelebb kerüljünk Istenhez és egymáshoz. Emlékszünk a farizeus imájára, aki büszkén mondja az Úrnak, hogy kétszer is böjtöl egy héten. Ezzel valójában nem felvágnia kellett volna, mert látta ezt az Úr, inkább az lett volna a lényeges, hogy mindez mit váltott ki a hétköznapi életében. Milyen változást eredményezett.

Amire Jézus kér bennünket, a húsvétot megelőző böjti időszakban, az az, hogy mondjunk le a bűneinkről lelkünk tisztántartása érdekében. Figyeljünk oda kapcsolatainkra, ezen belül is az Istennel, az egymással és az önmagunkkal való kapcsolatra. Ha az első – vagyis az Istennel való kapcsolatunk – rendben van, akkor lehet rendben a másik kettő is. Böjtünk legyen úgy Isten előtt kedves, hogy több időt töltünk előtte elcsendesedve, és jobban figyelünk – tudatosan – a másokkal szembeni tiszta életfolytatásra. Ámen!

Kovácsné Tímár Ildikó, lelkipásztor

Magányos vacsora

„Ha látom az eget, kezed alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél, micsoda a halandó – mondom –, hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá? Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg.” (Zsolt 8,4–6)

Kedves Testvérem, biztos vagyok benne, hogy még mindig szokatlan számodra, hogy az egyik legfontosabb közösségi eseményünket, az úrvacsorát, távúton rendezzük meg. Ez egyébként sem egy hagyományos értelemben vett vacsora, ilyenkor nem szoktunk egy asztalhoz ülni, nem beszélgetünk közben, de most ráadásul már a

többiek sem voltak jelen. Hogy tudnánk közösségekben lenni valakivel, valakikkel, akiket nem látunk, csak gondoljuk, hogy valahol ők is ott vannak, valószínűleg ugyanúgy egy képernyő előtt ülve, mint mi, és velünk egyszerre veszik az úrvacsorai jegyeket?

De ha jobban belegondolunk, akkor az Úrral való kapcsolatunk, és elsősorban erre emlékeztet bennünket ez az esemény, hasonlóan távolságtartó. Jézus tanítványai, és magunkat is közéjük sorolom, már kétezer éve nem ültek egy asztalnál mesterükkel. Csupán annyi a különbség, hogy most már a tanítványok sem egy asztalnál ülnek. Ez persze nem sok vigasz nekünk, de húsz-harminc éve még az internetes élő közvetítés is szinte lehetetlen volt. Szóval messzire jutottunk, igaza van a zsoltárosnak, hogy csak egy kicsivel vagyunk kisebbek Istennél. De még mielőtt elbíznánk magunkat, azért jusson eszünkbe két dolog. Az első, hogy Isten már kezdettől fogva fenntartotta ezt a kapcsolatot, már eleve úgy lettünk megteremtve, hogy számára megvolt a lehetősége, hogy bármikor szóljon hozzánk. Távolságtól, időjárástól, helyszíntől függetlenül. A második dolog pedig, hogy nekünk arra a pontra eljutni, hogy a másik embert így el tudjuk érni, milyen sokáig tartott. Még most is nagyon törekeny és esetleges a kapcsolatunk. Elég egy áramszünet, egy vastagabb fal, vagy ha kicsit távolabb megyünk a „civilizációtól”. Egyszerűen ha eltávolodunk a magunk alkotta tárgyaktól. Viszont az isteni, a tökéletes kapcsolat számára nincsenek ilyen korlátok vagy határok.

Ez a mostani, a mi alkotásunk, nemhogy másolata, de csak utánzata a mennyeknek, mégis most mennyire jólesik, hogy tudhatjuk, a világon bárhol is vagyunk, be tudunk kapcsolódni ebbe a közösségbe. Biztos lehetsz felőle, hogy nem csak egyedül ülsz a képernyő előtt, nem csak Istennel köt

össze ez a furcsa úrvacsorai közösség, hanem hozzád hasonlóan még nagyon sokan ugyanezekkel a gondolatokkal és ugyanebben az ünnepben vesznek részt.

Én hiszem azt, Testvérek, hogy ez a mostani távolságtartásunk csak ideiglenes és emberi. Istentől semmilyen körülmények között nem tudunk eltávolodni, és ez fordítva is igaz. Isten semmilyen körülmények között nem távolodik el tőlünk úgy, hogy magunkra hagyva érezzük magunkat. Sok minden el tud bennünket szakítani egymástól, viszont az a kapcsolat, amit Isten felkínált számunkra, kiállta az idő próbáját, és nincs az a távolság, magasság, mélység, az a fal, ami határt tudna neki szabni.

Mikós Tamás, beosztott lelkész

Irodalom

Csorba István:

Az igazi bűjt

Az igazi bűjt, nem a koplalás,
A szigorú kemény test sanyargatás,
Mikor közben akár csont soványra fogyunk,
De mégis végig, a bűnben maradunk.
A bűjt, nem az Isten lefizetése,
Hanem az arcának, nagy bölcs keresése,
Nem a néphagyomány, szokás megélése.

A bűjt azt jelenti, készüljétek a húsvéti örömré,
Krisztus értetek ment, halni a keresztre,
Hogy a bűntöket, a vére elmossa,
S újéletre a lelketek föltámaszthassa.
A bűjt időben erre készüljétek,
Imádkozni minden napon, csöndben leüljétek.

S kerüljétek a bűnt, amennyire lehet,
Segíteni fog ebben Jézus, mert ő nagyon szeret,
Adjátok át szívetek, Jézusnak, megtisztításra,
Mert ő mindig nagyon várja, a megújításra.
Hogy rátok nézve értelme legyen halállának,
S a húsvéti föltámadásának.

Túrmezei Erzsébet:

Kórházban bűjt idején

Fehér kórházi ágyamon
gyötör a kízó fájdalom,...
De itt orvos és ápoló
fájdalmunkat enyhíteni siet...
s Ki itt vagy láthatatlanul,
Mégváltó Jézusom,
amikor értem és helyettem
Te szenvedtél átszegezten,
ki enyhítette a Tied?!

Gunyolódók vettek körül:
„Szállj le, ha Isten Fia vagy!”
De Téged nem a szegek
tartottak véres keresztfádon,
hanem a mentő szeretet...
s azt meghálálni soha nem lehet!

„Soha... soha...”, ismételve
legkedvesebb bűjti énekem.
Kízó fájdalmak között is
hála, hogy itt vagy, Uram!
Velem fényben és velem boruban,
mint erőforrás, biztos menedék...
és ez elég!

Oktatás

Farsangoltunk

A farsangi időszak vízkereszttől a húsvétot megelőző negyvennapos nagybőjt kezdetéig, hamvazószerdáig tart. A tavaszvárás őszi örömmünnepe. A farsangi időszak nem múlhat el jelmezes, álarcos alakoskodás nélkül.

A rimaszombati Református Alapiskola tanulói sem hagyták ki ezt a mulatságot. A kisdiákok busójárókat idéző maszkos alakoknak, a tanító nének pedig rögtönzött jelmezekbe öltöztek.

A jelmezbe öltözött, fejére maszkot húzó, éneklő, táncoló és tréfálkozó menetet zenével kísérték. Az iskola pedellusa tüzet rakott, míg a gyerekek örömtáncot jártak. A kisdiá-

sok végül elégették a telet jelképező szalvétából készült kiszebábot.

Élményekben gazdag nap volt 2021. február 12. – alapiskolánk első maszkabáljának a napja.

Hanyus Elza tanítónő

Gólyavári híradó

Az idei év a Gólyavár Református Óvodában is a szokásostól eltérően kezdődött.

A téli szünidő sokak számára kissé hosszúra nyúlt, ugyanis a járványhelyzet rosszabbodása miatt csupán néhány gyermek számára vált lehetővé az óvoda látogatása. Így az első hóesésnek is csupán eme néhány gyermek tudott ujjongani. Boldogan hancúroztak a friss, ropogós hóban, és fáradságot nem sajnálva fogtak hozzá a hóember építéséhez. Az eredmény – udvarunk természetes új lakójamindannyiuk büszkesége lett. A hóval, jéggel

való kísérletezés is izgalmas időtöltésnek bizonyult.

A farsang szintén rendhagyó módon zajlott. Eme időszak végére már a többiek is megérkeztek, így legalább a farsangi szokásokat együtt eleveníthettük fel. A szokványos jelmezből most nem volt megvalósítható, de azért az osztályokon belül, saját készítésű jelmezből, mindkét csoport vidám hangulatban, sok meglepetésnek örvendő töltötte ezt a rendhagyó farsangi mulatozást. A szakács néni finom fánkjaival búcsúztunk el a farsangtól, és léptünk be a böjti időszakba.

Varga Tünde igazgató

Hivatalos

Népszámlálás

Február 15-én Szlovákiában megkezdődött a népszámlálás, amely a járványügyi helyzetre való tekintettel két fázisban zajlik. Március 31-ig kerül sor a digitális népszámlálásra, és 2021. április 1-től október 31-ig lehet majd igénybe venni az önkormányzatok által biztosított asszisztált népszámlálást.

A digitális népszámlálás során a kérdőívet a hivatalos weboldalon vagy Android, illetve iOS mobiltelefonos applikáció segítségével mindenki önállóan tölti ki, de kitöltésben segíthetnek a közeli személyek, családtagok, barátok, ismerősök.

Segítsünk egymásnak! Fontos, hogy mindenki részt vegyen a 2021-es népszámlálásban. Bátran vállaljuk református hitünket, keresztyénységünket és nemzetiségünket! A népszámlálási űrlapon jelöljük a magyar nemzetiséget, a magyar anyanyelvet és a református egyházat!

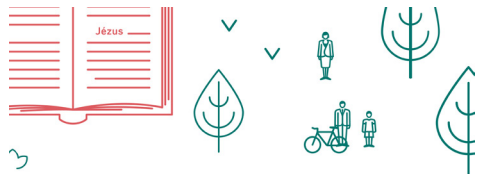
Amennyiben nem vagy csak nehezen boldogul a digitális világban, úgy érzi, hogy segítségre lenne szüksége a kérdőív kitöltésében, telefonon, e-mailen vagy személyesen ezt jelezze a lelkesi hivatalban vagy a lelkipásztoroknál, és egész biztosan segítünk.

A népszámlálás kapcsán március hónap folyamán minden munkanap 9:00-tól 12:00-ig várjuk a hívást a

+421-47-5621945 és +421-47-2010155

telefonszámokon. A megadott időpontban – a közegészségügyi intézkedések betartása mellett – személyesen is segítünk a lelkesi hivatalban. Elektronikus címünk:

rirek@rirek.sk.

REFORMÁTUSSÁGUNK ÉRTÉK

A népszámláláson valid magadat Te is reformátusnak!

Hirdetések

A CSILLAGOS jelen számával három szórólapot juttattunk el Önhez. Egyházközségünk nevében arra kérjük, segítsen másokat is buzdítani arra, hogy szabadon nyilvánítsák ki vallási és nemzeti-ségi hovatartozásukat.

Két szórólapot a háromból juttasson el olyan szomszédhoz, barátához, ismerőshöz, aki bár nem aktív tagja gyülekezetünknek, de református vallású!

Mi számomra a népszámlálás?

Számomra a népszámlálás alkalom a biztonságért.

Egy olyan kötelező lehetőség a hovatartozásom megvallására, amelynek szívesen és örömmel teszek eleget.

Magyarorságot büszkén vállalom, őseim vallásához, az általam is igaznak ismert református valláshoz is teljes szívemmel ragaszkodom.

Hitemről igyekszem alázattal vallani, Jézus Krisztus tanításának engedve:

„Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt, aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt majd én is megtagadom mennyei Atyám előtt.” (Mt 10,32–33)

Kovácsné Tímár Ildikó, lelkipásztor

Istentiszteleti alkalmaink

A Szlovák Köztársaság Közegészségügyi Hivatala hatályos rendelkezései szerint továbbra is tilos nyilvános istentiszteletet tartani. A temetési, keresztelési és házasságkötési alkalmakon a szolgálatot végzőkön kívül legfeljebb hat fő vehet részt.

Betartva a hatályos rendelkezéseket egyházközségünkben sem tartunk nyilvános templomi istentiszteleteket, bibliaórákat és egyéb egyházi, közösségi összejöveteleket.

Vasárnap délelőtt a 10.00 órai istentiszteleti alkalmunkat a honlapunkon és egyházközségünk YouTube csatornáján élőben közvetítjük.

A Pátria rádió minden vasárnap 11.00 órai kezdettel – Rimaszombatban az FM 98,0 MHz hullámhosszon – református istentiszteletet sugároz.

Szeretnénk biztatni testvéreinket, hogy csendesedjünk el, olvassunk Igét, imádkozunk, rádió- és tv-közvetítések útján, honlapokon, a közösségi médiában keressük az igehallgatás lehetőségét, és a keresésben segítsünk azoknak, akik a digitális világban nem érzik otthon magukat.

A perselybe és Isten dicsőségére szánt adományokat, valamint az egyházfenntartói járulékot a következő folyószámlára is be lehet fizetni:

SK65 0900 0000 0003 8112 5607.

CSILLAGOS templomi hírlevél
Rimaszombati Református Egyházközség

Fő tér 16A, 979 01 Rimaszombat
www.rirek.sk • facebook.com/rireksk • rirek@rerek.sk
+421-47-5621945 • +421-905-479155 • +421-905-541176